

***slagiz** Runic: ᚱᚱᚱᚱᚱᚱ Pronunciation: /'sla.ɣiz/

noun · masculine · i-stem

Meanings

blow, strike

Etymology

An i-stem noun derived from *slahaną ('to hit, strike').

Declension

Case	Singular	Plural
Nom.	slagiz	slagīz
Acc.	slagj	slagin̄z
Gen.	slagīz	slagjô
Dat.	slagī	slagimaz
Inst.	slagī	slagimiz
Voc.	slagi	slagīz

Descendants

***slagi** (Proto-West Germanic)

slag (Old Dutch)

slach (Middle Dutch)

slag (Dutch)

slag (Afrikaans)

slaa (Negerhollands)

***slagi** (Proto-West Germanic)

sleġe (Old English)

slay, sleye, slaye (Middle English)

sley (English)

***slagi** (Proto-West Germanic)

***slegi, slei** (Old Frisian)

durslegi (Old Frisian)

***slagi** (Proto-West Germanic)

slag (Old High German)

slac, slag (Middle High German)

Schlag (German)

Schlag (Luxembourgish)

? (Rhine Franconian)

***slagi** (Proto-West Germanic)

slegi, slag (Old Saxon)

slach (Middle Low German)

Slag (German Low German)

slag (Old Norse)

slag (Danish)

slag (Faroese)

slag (Icelandic)

slag (Swedish)

slag (Old Norse)

slag (Norwegian)

slag (Norwegian Bokmål)

slag (Norwegian Nynorsk)

slagr (Old Norse)

slag (Danish)

slag (Faroese)

slag (Icelandic)

slag (Swedish)

slagr (Old Norse)

slag (Norwegian)

slag (Norwegian Bokmål)

slag (Norwegian Nynorsk)

s𐌱𐌿hs (slahs) (Gothic)

***lagas** (Proto-Finnic)

[View on Wiktionary](#)